

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2012, Volume: 7, Number: 1, Article Number: 1A0289

NWSA-ENGINEERING SCIENCES

Received: September 2011

Accepted: January 2012

Series : 1A

ISSN : 1308-7231

© 2010 www.newwsa.com

Zeynep Sütmen¹

S. Ümit Dikmen²

Ulker Engineering¹

Istanbul Kultur University

zsutemen@ulkerhendislik.com.tr

u.dikmen@iku.edu.tr

Istanbul-Turkey

TÜRKİYE'DE TEŞVİKLİ SÖZLEŞMELERİN KULLANIMI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

ÖZET

Gelişmiş ülkelerde yaygın bir şekilde kullanılan Teşvikli Sözleşmeler, projenin maliyetini veya süresini azaltmak veya performansı arttırmak amacıyla uygulanmaktadır. Burada esas hedef sözleşme taraflarının bir kazan-kazan ilişkisi oluşturmasıdır. Bu sözleşme çeşidi bu ülkelerde hem özel sektör hem de kamu sektörü tarafından oldukça yaygın bir biçimde kullanılmaktadır. Diğer taraftan, ülkemizde bu sözleşme çeşidi, özellikle de kamu tarafından çok az tercih edilmektedir. Teşvikli Sözleşmelerin az tercih edilmesiyle ilgili birçok neden bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı bir anket çalışması ile Türkiye'de Teşvikli Sözleşmelerin kullanımının araştırılması ve bu bağlamda olası sözleşme taraflarının konuya olan yaklaşımlarının belirlenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Sözleşmeler, Teşvikli Sözleşmeler,
İnşaat Sektörü, Gelişmekte Olan Ülkeler,
Türkiye

A SURVEY ON THE USE OF INCENTIVE CONTRACTS IN TURKEY

ABSTRACT

Incentive contracts are widely used in the developed countries in an effort to decrease the costs or the duration of a project or to increase its performance. The ultimate aim here is the establishment of a win - win result. This contract type is widely used both by the private sector and by the public sector in these countries. However, on the other hand in our country this contract type is much less preferred by the public sector. There are numerous reasons about the non-preference of incentive contracts. The objective of this study is to investigate the use of incentive contracts in Turkey through a survey and in this respect to determine the approach of the potential contract partners toward these type contracts.

Keywords: Contracts, Incentive Contracts, Construction Sector, Developing Countries, Turkey

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Sözleşme, Türk hukuk çevrelerinde genel olarak, iki veya daha çok kişinin, aralarında bir hukuki bağ yaratmak, bu bağı değiştirmek veya ortadan kaldırmak amacıyla, karşılıklı ve birbirine uygun iradelerini beyan ederek yaptığı hukuki işlem şeklinde tanımlanmaktadır. Uher ve Devenport (2002) daha yalın bir ifade ile "sözleşme" terimi için "Geçerli bir sözleşme, iki veya daha fazla taraflar arasında yapılan, kanunların uygulanılacağı yasal hak ve yükümlülüklerin oluşturulduğu bir anlaşma" ifadesini kullanmıştır. Bu ifadelerle göre bir inşaat sözleşmesinin içermesi gereken maddeler,

- İşin makul bir zamanda tamamlanması
- İşin bitiminde ödemenin yapılması
- İşin makul kalite bir işçilik ile yapılması

olarak sıralanabilir (Uher ve Devenport 2002). Diğer bir deyişle, proje yönetiminin temel kavramlarından olan demir üçgenin üç ayağının da, yani, kapsam, bütçe ve zamanın sözleşmeye yansıtılması gereği vardır. Bu bağlamda, günümüzün karmaşık iş ve teknoloji çevresinde, tarafların ihtiyaçlarına cevap verebilecek farklı kapsam ve nitelikte sözleşmeler yapma gereği vardır (Lock, 2007). Bu nedenle farklı şekilde sınıflandırılabilen çok sayıda sözleşme türü mevcuttur.

Özel bir sözleşme türü olan Teşvikli Sözleşmeler, iş sahiplerinin öngörülenden daha kısa zamanda veya daha az maliyetle veya daha yüksek performans sağlayacak bir ürün elde etmesini sağlamak amacıyla yükleniciye belirli teşvikler sunar şekilde tasarlanmıştır. Bu bağlamda Teşvikli Sözleşmeler, genel olarak maliyet, süre ve performansa bağlı teşvikli sözleşmeler olarak kendi içinde üç alt gruba ayrılırlar. Bazen sözleşmenin karmaşıklığına göre sözleşme bu teşviklerden birden fazlasını içerebilir. Teşvikli sözleşmelerin kurguları oldukça basittir. Hedeflerin işveren lehine aşılması halinde, işverence yükleniciyi sözleşme bedelinin dışında ama sözleşme içerisinde belirlenmiş bir prim ödenir. Bu prim, işin başında belirlenen süreden daha kısa sürede bitirilmesi, işin sözleşmede öngörülen maliyetten daha düşük tamamlanması gibi hedeflerin işveren lehine aşılmasına göre belirlenir. Asıl amaç taraflar arasında kazan - kazan durumunun oluşmasını sağlamaktır. Konuyla ilgili daha fazla çalışma yapılan çok sayıda değerli yayınlarda bulunabilir (Ashley and Workman, 1986; Bower et al., 2002; Fleming, 2003; Gilbreath, 1992; Gordon 1994; Hinze, 2001).

İnşaat sektöründe özellikle de gelişmiş ülkelerde kamu tarafından yaygın bir şekilde kullanılan Teşvikli Sözleşmeler, az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde daha az tercih edilir bir sözleşme türüdür. Bunun arkasında birçok sebep olabilir. Bu sebeplerin bazıları iş kültüründen kaynaklanıyor olsa da, bazıları da yasal sistemden kaynaklı olabilmektedir.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

Türkiye, kişi başına düşen 10.000 USD'nin (TUIK, 2011) üzerinde bir GSMH (Gayrisafi Milli Hasıla) ile hızla gelişmekte olan bir ülkedir. Türkiye'nin, kişi başına düşen bu miktar ile gelişmekte olan ülkelerin üst sıralarında olduğu sayılmaktadır. Buna rağmen Türkiye'de Teşvikli Sözleşmelerin kullanımı oldukça sınırlıdır. Bazı Yap-İşlet-Devret projelerinde kullanımı kabul görmüş olsa da çok nadir kullanıldığı belirtilebilir. Bu iki olgu konunun incelenmesi açısından iyi bir neden oluşturmaktadır.

Bu çalışmanın amacı bir anket çalışması ile Türkiye'de Teşvikli Sözleşmelerin kullanımının araştırılması ve bu bağlamda olası sözleşme taraflarının konuya olan yaklaşımlarının belirlenmesidir.

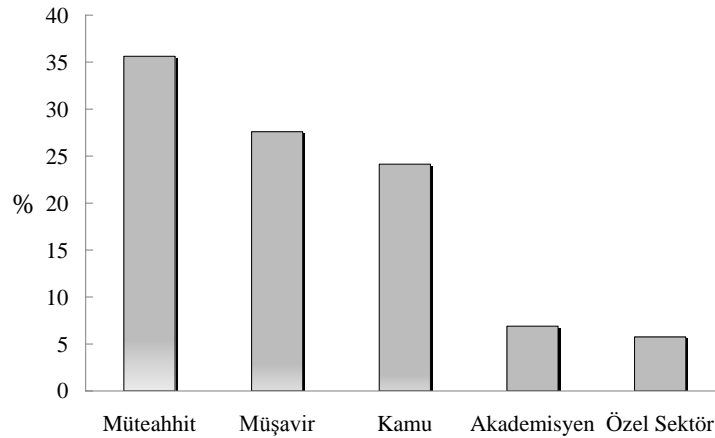
3. ÇALIŞMA YÖNTEMİ (METHOD OF STUDY)

Araştırma bir anket çalışması ile gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla hazırlanan anket 4 bölüm halinde düzenlenmiş olan toplam 28 sorudan oluşmaktadır (Sütemen, 2011). Anketler cevaplanması amacıyla kamu kuruluşlarına, müteahhitlik şirketlerine, akademisyenlere, inşaat sektörü dışında faaliyet gösteren özel sektördeki firmalara (sanayi holdingleri gibi yatırımcı firmalara) ve proje yönetimi ve/ya da kalite kontrol alanlarında faaliyet gösteren müşavirlik firmalarına gönderilmiştir. Anket çalışması 125 kişiye yöneltilmiş ve 87 adet dönüş alınmıştır. Çalışmadan elde edilen sonuçlar aşağıda sunulacaktır.

3.1. Katılımcıların Profili (Profile of the Respondents)

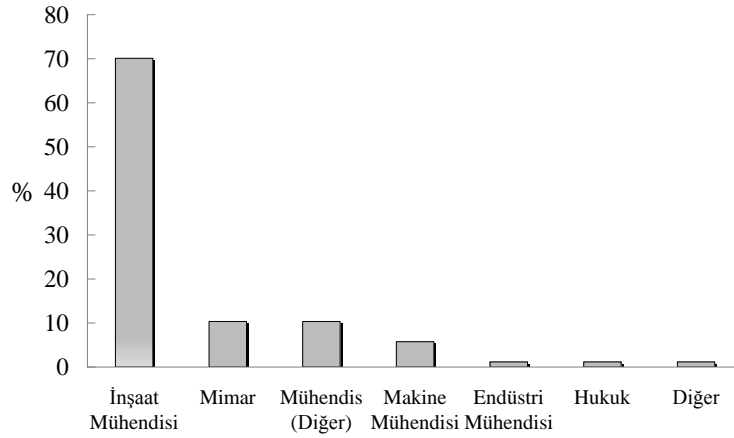
Anket çalışmasının birinci bölümünde katılımcıların profillerini belirlemeye yönelik sorular sorulmuştur.

Cevaplar incelendiğinde, Şekil 1'den de görülebileceği gibi, kamu, müteahhitlik ve müşavirlik firmalarından olan katılımcıların sayıları arasında iyi bir denge vardır. Öte yandan inşaat sektörü dışında faaliyet gösteren özel sektörden katılım oldukça düşük kalmıştır. Bu nedene bağlı olarak, özel sektör katılımcıları ve akademisyenleri çıkardığımızda, kalan 3 grubun toplam katılımcılar arasındaki oranı karşılaştırılabilir seviyededir. Katılım, %41 müteahhitlik firmalarından, %31 müşavirlik firmalarından ve %28 kamudan şeklinde gerçekleşmiştir. Özel sektör katılımcılarının sayısı az olduğundan dolayı, çalışmanın ileriki kısımlarında kamu sektöründe teşvikli sözleşmelerin kullanımı üzerinde durulacaktır.

Şekil 1. Anket katılımcıların çalıştığı kurumların niteliği
(Figure 1. The nature of the respondents organization)

Şekil 2'de gösterilen sonuçlara göre, katılımcıların büyük bir çoğunluğunu (%70) inşaat mühendisleri oluşturmaktadır. Türkiye'deki inşaat sektöründe sözleşmelerin inşaat mühendisleri tarafından hazırlanması, değerlendirilmesi ve yönetilmesi oldukça yaygın olduğunu göstermektedir. Bir ihtilaf ya da mahkemelik bir durum olmadıkça avukatların inşaat sözleşmelerine katılımı nadiren gerçekleşmektedir.

Şekil 2. Katılımcıların meslekleri
(Figure 2. Professions of the respondents)

3.2. Katılımcıların Görev Aldıkları Kurumlar (Respondents Organization)

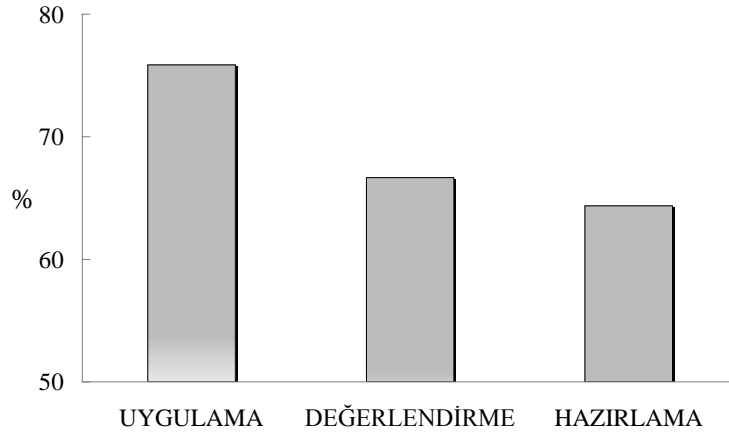
Ankette katılımcılara görev aldıkları kurumlarının niteliği sorulmuştur. Tablo 1’de sunulduğu gibi, katılımcıların görev aldıkları kurumlar geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Ancak katılımcıların büyük bir çoğunluğunu, yurtiçi ve yurtdışında faaliyet gösteren müteahhitlik firmaları ve müşavirlik firmalarında görev yapan kişiler oluşturmaktadır. Kamuda ise ankete cevap veren kişilerin çoğunluğunu belediyelerde görev yapan kişiler oluşturmaktadır.

Tablo 1. Katılımcıların görev aldıkları kurumların profilleri
(Table 1. The Profile of the respondents organizations)

Kurum	Adet
Kamu & Üniversite	
Bakanlık (veya bakanlığa bağlı teşkilat)	1
BİT	1
İl Özel İdaresi	5
Üniversite	5
Belediye	14
İNŞAAT SEKTÖRÜ	
Yatırımcı Firmalar (GYO vb.)	2
Yapı Denetim	2
Müteahhit (Yurtiçinde faaliyet gösteren)	5
Tasarım	5
Proje Yönetimi	20
Müteahhit (Yurtdışında faaliyet gösteren)	21
İNŞAAT SEKTÖRÜ DIŞINDAKİ ÖZEL SEKTÖR	
Sanayi Kuruluşu	3
Holding	3

3.3. Katılımcıların Deneyimleri (Experience of the Respondents)

Ankette katılımcılara ayrıca sözleşmelerle ilgili deneyimleri sorulmuştur. Şekil 2’den de görüleceği gibi katılımcılar sözleşmelerle ilgili hazırlama, değerlendirme ya da uygulama gibi aşamalarda deneyimleri vardır. Hatta bazı katılımcıların iki ya da üç aşamayı da gerçekleştirdiği görülmüştür. Bu nedenle Şekil 3’te gösterilen değerler uygulama, değerlendirme ve hazırlama alanlarında tüm firmaların yüzde kaçının ilgili alanda deneyimi olduğunu göstermektedir.

Şekil 3. Katılımcıların sözleşmelerle ilgili deneyimleri
(Figure 3. Experience of the respondents in contract work)

Ancak katılımcılara Teşvikli Sözleşmelerle ilgili bilgi düzeyleri sorulduğunda Tablo 2’de de gösterildiği gibi katılımcıların %42’si (%30 + %12) bu konuyla ilgili kısıtlı bilgiye sahip olduklarını ya da hiç bilgileri olmadıklarını belirtmişlerdir. Sonuçlar kamu ve özel sektör olarak incelendiğinde, kamuda çalışanların Teşvikli Sözleşmelerle ilgili bilgi düzeylerinin özel sektör çalışanlarına göre çok daha kısıtlı olduğu açıkça görülmüştür. Bunun temel nedeni olarak müteahhit ve müşavir firmaların kamuya nazaran daha fazla yurtdışı tecrübesine sahip olmaları gösterilebilir.

Tablo 2. Teşvikli Sözleşmelerle ilgili bilgi düzeyi
(Table 2. Knowledge level about incentive contracts)

	Müteahhit	Müşavir	Kamu	Tüm Katılımcılar
Hiç bilğim yoktu	%13	%32	%55	%30
Çok kısıtlı	%13	%13	%10	%12
Orta	%39	%29	%25	%31
İyi	%29	%13	%5	%18
Çok iyi	%6	%13	%5	%9

Katılımcılara ayrıca Teşvikli Sözleşme kullanarak işveren, yüklenici ya da müşavir olarak kaç kez çalıştıkları sorulmuştur. Katılımcıların %67’si hiç çalışmadıklarını, sadece %7’si 1 defa, %26’sı ise birden fazla kez bu sözleşme türü ile çalıştığını belirtmiştir. Teşvikli Sözleşme ile çalışmış olan katılımcıların %76’sı ise sadece Türkiye’de çalışmıştır. Kalan katılımcılar ise bu tür sözleşme ile sadece yurtdışında ve hem yurtiçi hem yurtdışında çalışmış olarak iki gruba ayrılmıştır.

Daha önce Teşvikli Sözleşme türü ile iş yapmış katılımcılara ankette yöneltilen bir başka soru da hangi tür teşvik ile çalıştıkları olmuştur. Tablo 3’te yanıtlar işveren ve yüklenici olarak ayrı ayrı incelenmiştir.

Tablo 3. Teşvik türlerine göre katılımcıların tecrübeleri
(Tablo 3. Experience of the respondents based on types of incentives)

Teşvik Türü	Müteahhit (adet)		Müşavir (adet)		Kamu (adet)	
	Yüklenici olarak	İşveren olarak	Yüklenici Olarak	İşveren Olarak	Yüklenici olarak	İşveren olarak
Maliyet	8	7	1	0	--	1
Süre	4	4	2	1	--	1
Performans	1	0	2	1	--	0

3.4. Katılımcıların Teşvikli Sözleşmeler ile İlgili Görüşleri (The Opinion of the Respondents on Incentive Contracts)

Bu bölümde katılımcılara Teşvikli Sözleşmelerin kamu kuruluşlarınınca tercih edilmemesinin olası sebebi sorulmuştur. Bu soruda katılımcılardan verilen seçeneklerden 5'ini seçmeleri talep edilmiştir. Cevaplar Tablo 4'te azalan sırada verilmiştir.

Tablo 4. Teşvikli Sözleşmelerin kamu sektöründe tercih edilmeme sebepleri
(Table 4. Reasons for non-preference of incentive contracts by the public sector)

Olası Tercih Edilmeme Nedenleri	%
Kamu yatırımlarında (projelerinde) sağlıklı fizibilite (maliyet, kar/zarar) hesabının yapılmaması	59
Bağımsız, bilgili, tecrübeli ve yetkin denetim kurumları / organizasyonları eksikliği	45
Sözleşmelerin karşılıklı profesyonelce yürütülmesi yerine ikili ilişkilerin öne çıkması	41
"Kabul eksiği" kavramının çok geniş ve yoruma açık olması	33
İhale ve sözleşme eki idari ve teknik şartnamelerin yetersizliği	32
Toplumumuzda kazan-kazan türü paylaşım kültürünün yerleşmemiş olması	31
Denetim kadrolarındaki eksiklik ve/veya yetersizlik	30
İhale eki tasarımların yetersizliği	29
Kalitesiz sonuç elde edilmesi endişesi	26
Bitiş tarihinin tam anlamıyla net olarak tarif edilmemesi, dolayısıyla da gerçekleşmesinin tespit edilmesindeki güçlükler	25
Uygulama için gerekli mevzuatın olmaması	24
Kamu yatırımlarında maliyetin inşaatın kesin hesabı olarak algılanması ve işletme gelirlerinin dikkate alınmaması	23
Projelerin yetersiz ödenekleri	23
İşverenlerin süreyi zaten baştan çok kısa tutmaları	21
Bu tür sözleşme yönetiminin kendilerince yeterince bilinmemesi	21
İhale yasalarının içinde yer almaması	20
Türkiye'de inşaat hukukunun olmaması	18
Suçlama veya soruşturmaya tabii tutulma çekincesi	18
Sözleşmelerin çoğu kez yeterince net ve anlaşılır olmaması	15
Sayıştay uygulamaları	9

Elde edilen sonuçlara göre, katılımcılar %59'luk bir oranla "Kamu yatırımlarında (projelerinde) sağlıklı fizibilite (maliyet, kar/zarar) hesabının yapılmaması" konusunu bu tip sözleşme türünün kamu tarafından en önde gelen tercih edilmeme nedeni görüşündedir. Hiç şüphesiz ki, sağlıklı bir fizibilite çalışması olmadan zamandan

tasarrufun ya da performans artışının takip edilebilmesinden söz etmek oldukça zordur.

Alınan cevaplar ayrı ayrı grupların görüşleri bazında incelendiğinde sonuçlar da bazı farklılıklar oluşmaktadır. Buna göre kamu sektörü çalışanları bu tür sözleşmeleri neden tercih etmediklerinin birinci nedeni olarak %70 oranında "Bağımsız, bilgili, tecrübeli ve yetkin denetim kurumları/organizasyonları eksikliği" seçeneğini gösterirken, müteahhit ve müşavir kuruluşlarında çalışanlar, sırasıyla %58 ve %70 oranında, birinci nedenin "Kamu yatırımlarında (projelerinde) sağlıklı fizibilite (maliyet, kar/zarar) hesabının yapılmaması" olduğunu belirtmişlerdir.

Bu sorunun ardından bir seri soru ile olası bir teşvikli sözleşme durumunda kamu yöneticilerinin sözleşme şartlarına yaklaşımlarının nasıl olacağı sorulmuştur. Bu soruların ilki süreye bağlı yapılan bir teşvikli sözleşmede kamunun yaklaşımının ne olacağı hakkındadır. Tablo 5a'dan da görüleceği gibi tarafların, bilhassa müteahhitlerin, genel olarak görüşü bu tür bir sözleşmelerde kamunun süreyi nispeten kısa tutacağı yönündedir. Bu konuda kamu çalışanları %52 oranında sürenin makul kalacağı yönünde görüş belirtseler de %43 oranında sürenin kısa veya çok kısa tutulacağını da belirtmişlerdir.

Tablo 5. Teşvikli sözleşmelere kamu sektörünün yaklaşımları
(Table 5. Public sector's approach incentive contracts)
a. Süreye bağlı teşvikte olası kamu yaklaşımı
(a. Public sector's approach towards duration based incentive)

	Müteahhit	Müşavir	Kamu	Tüm Katılımcılar
Süreyi çok kısa tutar	%16	%27	%24	%19
Süreyi kısa tutar	%45	%27	%19	%32
Süreyi makul tutar	%35	%32	%52	%43
Süreyi uzun tutar	%4	%9	0	%4
Süreyi çok uzun tutar	0	%5	%5	%2

b. Performansa bağlı teşvikte olası kamu yaklaşımı
(b. Public sector's approach towards performance based incentive)

	Müteahhit	Müşavir	Kamu	Tüm Katılımcılar
Ölçütleri çok ağırlaştırır	%16	%35	%35	%25
Ölçütleri kısmen ağırlaştırır	%65	%43	%25	%50
Ölçütleri değiştirmez	%19	%13	%15	%16
Ölçütleri kısmen hafifletir	0	%5	%20	%7
Ölçütleri çok hafifletir	0	%4	%5	%2

c. Maliyete bağlı teşvikte olası kamu yaklaşımı
(c. Public sector's approach towards cost based incentive)

	Müteahhit	Müşavir	Kamu	Tüm Katılımcılar
Çok katı ve uzlaşmaz bir tutum izler	0	%9	%16	%7
Katı bir tutum izler	%61	%65	%16	%48
Makul bir tutum izler	%26	%13	%32	%29
Olumlu bir tutum izler	%10	%9	%26	%12
Çok olumlu bir tutum izler	%3	%4	%10	%4

Bu konuya benzer bir şekilde, performansa bağlı teşvikli sözleşmelerde kamunun olası yaklaşımı hakkında tarafların düşünceleri süreye bağlı teşvikli sözleşmelere benzer bir tablo oluşturmaktadır

(Tablo 5b). Yani tarafların görüşü performans kriterlerinin kamu tarafından ağırlaştırılacağı yönündedir.

Maliyete bağlı teşvikli sözleşmelere olası yaklaşımlar ile ilgili görüşler ise diğer iki konuya nazaran bir miktar farklılık göstermektedir. Bu konuda müşavir ve müteahhit şirketlerden olan katılımcılar sırasıyla %61 ve %74 oranında kamu tarafının yaklaşımlarının oldukça katı veya çok katı olacağı görüşünde birleşmektedir. Kamu çalışanlarının ise bu konuda görüşü ağırlıklı olarak kamunun makul veya olumlu bir tutum izleyeceği yönündedir.

Sonuç olarak üç kriter birlikte ele alındığında görüşler daha ziyade işveren pozisyonunda olacak olan kamunun çok muhtemeldir ki bir korumacı refleks içerisinde teşviğe baz olacak sözleşme şartlarını nispeten de olsa ağırlaştıracağı yönündedir.

Yolsuzluk ve görevi kötüye kullanma bilhassa gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkelerde büyük bir problemdir. Bundan dolayı ankette katılımcılara, Teşvikli Sözleşmelerin kullanımının yolsuzluk, görevi kötüye kullanma ve sektördeki etik değerlere nasıl etkisi olabileceği sorulmuştur. Sonuçlar Tablo 6 ve 7'de gösterilmiştir. Bu sorulara alınan cevaplar oldukça farklı görüşleri yansıtmıştır. Kamu çalışanları bu tür sözleşmenin kullanılmasında yolsuzluk ve suiistimalleri arttıracacağı inancında olsa da müteahhitlik ve müşavirlik firmalarında görev yapan katılımcıların bunun tam aksi görüşte olduğu görülmüştür. Ayrıca müteahhitlik ve müşavirlik firmalarında görev yapan katılımcılar, bu tür sözleşmelerin sektördeki etik değerlere olumlu etki yapacağı görüşündedirler.

Tablo 6. Teşvikli Sözleşmelerin yolsuzluk ve suiistimallere etkisi
(Table 6. Effect of incentive contracts on corruption and misconduct)

	Müteahhit	Müşavir	Kamu	Tüm Katılımcılar
Çok azalır	%16	%8	%5	%9
Azalır	%42	%38	%14	%36
Değişiklik olmaz	%23	%33	%38	%29
Artar	%19	%21	%33	%24
Çok artar	0	0	%10	%2

Tablo 7. Teşvikli Sözleşmelerin mesleki etik değerlere etkisi
(Table 7. Effect of incentive contracts on professional ethics)

Etik değerlere etki	Müteahhit	Müşavir	Kamu	Tüm Katılımcılar
Çok olumsuz olur	0	0	0	0
Olumsuz olur	%10	%13	%16	%12
Değişiklik olmaz	%35	%29	%47	%34
Olumlu olur	%52	%58	%37	%53
Çok olumlu olur	%3	0	0	%1

Son olarak katılımcılara, imkanları olması durumunda Teşvikli Sözleşmeleri hangi amaçla tercih edecekleri sorulmuştur. Sonuçlar Tablo 8'de özetlenmiştir. Yine burada da farklı gruplardan farklı görüşler öne çıkmıştır. Kamu çalışanları tarafından, maliyeti düşürmek, kalite ve performansı arttırmak amaçları hemen hemen eşit oranlarda tercih edilirken, müteahhitlik firmalarında görev yapan katılımcılar en çok maliyetlerin düşürülmesi amacıyla bu tür sözleşmeleri tercih edeceklerini beyan etmişlerdir. Müşavirlik firmalarında çalışan katılımcıların tercihi ise kaliteyi arttırmak amaçlı olmuştur.

Tablo 8. Teşvikli sözleşmelerde tercih edilecek teşvik türü
(Table 8. Types of incentives preferred in incentive contracts)

Teşvik türü	Müteahhit	Müşavir	Kamu	Tüm Katılımcılar
Maliyeti düşürmek	%42	%17	%29	%29
Performansı arttırmak	%19	%25	%29	%26
Kaliteyi arttırmak	%13	%37	%33	%26
Süreyi azaltmak	%26	%21	%9	%19

4. SONUÇ (CONCLUSION)

Türk İnşaat sektöründe olası sözleşme taraflarının Teşvikli Sözleşmelerle ilgili görüşlerini belirlemek amacı ile bir çalışma gerçekleştirilmiştir. Çalışmadan elde edilen bulgular kamu sektörünün bu tür sözleşmeler ile çalışma konusunda oldukça tutucu olduğunu göstermektedir. Öte yandan hem müteahhitlik firmalarında görev yapan katılımcılar hem de müşavirlik firmalarında çalışan katılımcılar bu tür sözleşmelerin yolsuzluk ve suiistimalleri azaltarak iş ortamını geliştireceği görüşünde birleşmişlerdir. Ayrıca yeterli sayıda nitelikli personelin olmaması bu tip sözleşme kullanımı açısından sıkıntı yaratmaktadır.

NOT (NOTICE)

Bu makale, 25-26-27 Kasım 2011 tarihleri arasında TMMOB Bursa İMO Şubesi tarafından düzenlenen "6.İnşaat Yönetimi Kongresi"nde sözlü bildiri olarak sunulan, Kongre Oturum Başkanları ve Bilim Kurulu tarafından "Başarılı" bulunan ve hakemlik sürecinden geçirilen çalışmanın yeniden yapılandırılmış versiyonudur.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

1. Ashley, D.B. and Workman, B.W., (1986). Incentives in Construction Contracts. A Report to the Construction Industry Institute (CII), Source Document 8, University of Texas, Austin, Texas
2. Bower D., Ashby, G., Gerald, K., and Smyk, W., (2002). Incentive Mechanisms for Project Success. Journal of Management in Engineering Vol.18 No.1, January 2002: 34-43.
3. Fleming, Q.W., (2003). Project Procurement Management: Contacting, Subcontracting, Teaming. FMC Press, Tustin, Kaliforniya
4. Gilbreath, R.D., (1992). Managing Construction Contracts Operational Controls for Commercial Risks. John Wiley & Sons, Inc, Kanada.
5. Gordon, C.M., (1994). Choosing Appropriate Construction Contracting Method. Journal of Construction Engineering, Vol.120: 196-209.
6. Hinze, J., (2001). Construction Contracts. 2nd ed., Mc Graw-Hill, New York
7. Lock, D., (2007). Project Management. Gower Publishing Company, Burlington.
8. Sütemen, Z., (2011). Türk İnşaat Sektöründe Teşvikli Sözleşmelerin Kullanımı Üzerine Bir Araştırma. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Kültür Üniversitesi, İstanbul
9. TUIK, (2011). Türkiye İstatistik Kurumu, Ankara, www.tuik.gov.tr
10. Uher, T.E. and Davenport, P., (2002). Fundamentals of Building Contract Management. UNSW Press, Sydney